

## Cod numeric de unul

Gerra Orivera

---

-rebeliunea din iris-

\*Criticului Blând\*

timpul lumii a devenit casabil  
semnalul de alarmă sfâșie ce-a mai rămas rotund în oameni  
neasumată îmbrățișarea se stafidește la jumătate  
erodează gestul iubirii  
din care firidă să-mi scot răsul căci iată  
periodic nu mai știu să merg decât pe riduri a spaimă  
mă-ngrijorează mersul melcului cenușiu arterele se revoltă organizează  
proteste stradale periferia instituie dictatura maselor  
galaxiile din vertebră intră în insolvență  
aripa cheamă zadarnic vulturul  
să mai nască un prometeu cu ceruri în pântec

anticipez implicarea într-un proces ce se vrea lucid  
sub tunică de ascet  
deschid ușa zilei comune în afară acolo pare  
să se petreacă totul jocul celest mută piesele în rețeaua luminii  
restituirea supremă jinduită însetată mereu  
totului afară pe litere pe silabe pipăirea fără tăgadă  
mereu furându-mi linia orizontului  
pretutindeni mi se-ntorc uimite privirile căutător virgin iau cu mine candoarea  
ca pe-o armură sub lupa cordului analizez  
cine zâmbește atingerilor durerea însingurării în țiștă mut îmbracă secunda  
sub cascadă vuietul cărnii strivite și eu unde  
ecourile cine absoarbe cui amplifică spațiul locuibil când se fărâmă  
sufletul cum își strânge pliurile timpului  
sub mușcătura efemerului  
palma trecută fără tandrețe peste piatră rănește fără să elibereze  
focurile dinlăuntru să îmblânzească izbirea de gratii  
dialectica existenței e pumnul în plexul solar  
trezirea e doar axioma ființării între predestinare și liberul arbitru  
strunit de ochiul văzător a toate  
încolțește sămânța unei noi șanse în genunchiul bătătorit de smerenii

nu-mi doresc dulcea ispită liniștea alunecarea în somn  
periclitează arhitectura înluminării

doar pe tăișul pumnalului piciorul tăriei găsește esența  
ploaia acidă a realității  
pe sub care furișez îmbrățișări aseptice străinului din colțul gândului  
călește aderența la miracol vindecă răul de înălțime

# POEZII ONLINE

---

prea sensibil ochiul trage oblonul să nu-l scrumească lumina  
escaladez necunoscutul  
umbra capătă contur blochează valva muririi  
vigoarea din piatră se strâmtorează dacă jertfa nu rotunjește înțelegerii pupila  
  
pentru ai anihila puterea abisul se privește în ochi